

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Leontio Episcopo. 159.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

cum ipsius legibus munus tuum administras, mansuetum videlicet atque corde humilem & summissum te præbens. Neque enim forenses quædam præfecturam atque imperium, fastu ac pompa & insolentia tumidum, tractas: verum pacatum ac tranquillum ministerium. Quod si opes iniquis rationibus collectæ animos tibi tollunt, ipsæ quidem confestim euomentur, ut quæ natura fluxa & instabiles sint: tu verò ingentem tui risum excitabis, qui prætereuntibus rebus tanquam firmis ac stabilibus animum addixeris.

Iob. 20.

Ridiculus
qui fluxis
ut firmis
adhæret.

Prisco Cappadoci. 158.

Sæuum & importunum atque arrogan-
tem te esse, hominumque naturam impro-
bitate superare quidam aiunt. Ego verò
cùm absurda multa de te decantentur, iis
tamen fidem adhibere nequeo, quod te
prorsus ignorem. vnum demum est, quod
me ad commodandam his tragediis fidē
coniectura quadam ducit, nimirum pro-
digiosa patriæ improbitas. Ac vereor ne
tugillius Cappadocum partis sis, quæ omni
vitiorum genere iniusta est. Altera enim
rursus Cappadocum pars est quàm opti-
ma, ex qua illi extiterunt, qui vitæ suæ
ac præceptionum luce orbis terræ finibus
præluxerunt. Quoniam igitur sacerdo-
tium quoque pecunia tibi conciliafisti, di-
uinos illos viros pertimesce: atque aut e-
orum institutum sequere, aut eorum mini-
sterium contumelia ne affice. Nam si ab iis
conuinci tibi contingat, ne illud qui-
dem tibi defuturum est, ut à Deo con-
demneris.

Duplicem
Cappado-
ciā facit.

Basilium
& Gre-
gorium
immit.

Leontio Episcopo. 159.

Nullum Domini Euangelio impedi-
mentum obiiciatur, nec vlla animi distra-
ctio spiritualemente doctrinam sequatur, nec
tumultus vtili disputationi se interponat.
Neque enim Christus, cùm à matre & fra-
tribus quæreretur, ipsorum vocationem
admisit, cùm docendi munus auspicaba-

Mat. 22.

είω μετὰ τῆς αὐτοῦ νόμων μετέρχῃ
τιῶν λειτουργίαν σου τράος καὶ ταπει-
νός τῆ καρδία φαινόμηνος. ἔ γάρ πο-
λιτικὴν πῖνα χειρίζεις ἡγεμονίαν, τυ-
φῶ καὶ κόμῳ φλεγμαίνουσαν ἀλλὰ
δικαιοσύνην εἰρηνηκεῖ καὶ ἀπάραχον. εἰ
δὲ πλοῦτος ἀδίκος συναρθεῖς ὑπαρ-
ρεῖ σε, αὐτὸς μὲν γὰρ ἦτον ἐξεμεθίσταται,
ρευστὴν ἔχον τιὸ φύσιν καὶ ἀστατον. σὺ δὲ
πολυὸ φιλῆσης τὸν γέλωτα τοῖς πα-
ρατέρχουσιν ὡς ἐγὼσι παροσθημόσιν.

Πέισω καππαδοκῆ. ρηθ.

Σχεδὸν σε φασί πινες καὶ ἀλαζόνα
καὶ ὑπερβαίνοντα τιὸ φύσιν τῆς αν-
θρώπων φαιλότητι. ἐγὼ δὲ πολλῶν πε-
λεισῶ ἀπηχῶν ἀδουμῶν οὐκ ἔχω τὸ
πείθεσθαι, ἀγνοῶν σε παντάσῃσι.
μῖαν δὲ συλκατὰθεσιν παρὲς τὰς τρα-
γῳδίας τεκμηριουμι, τὸ τῆς πατρι-
δος ἀλλόκοτον καὶ δέδοικα μὴ ποτε θα-
τέρου πράγματος ὑπάρχεις κατὰ
παδοκῶν τῶ πᾶσι κατὰ πηγυμῶν τοῖς
ἐλατήμασιν. ἔστι γὰρ αὐτῆς ἐτέρε
μοῖρα καππαδοκῶν πανάλειτος ἀφ' ἧς
ἐκείνοι γέγονασιν, οἱ πανταχοῦ τῶ
φῶτι τῆς ἐαυτῆς πολιτείας καὶ νοθε-
σίας τὰ τῆς γῆς δεδουχουσαιτες τέρ-
ματα. ἐπειδὴ οὐδὲ καὶ ἱερῶσιν σοι
παράσις ἐπέθηκε, φοβήθητι τοὺς θεοφό-
ρους ἐκείνους ἀνθρώπους, καὶ ἢ τιὸ ἐαυ-
τῆς παρᾶρεσιν μίμνησαι, ἢ τιὸ αὐ-
τῆς λειτουργίαν μὴ ὑβρίζε. εἰ γὰρ τὸ
ὑπ' αὐτῆς ἐλεγθῆναι συμβαίη σοι,
ἔδδὲ τὸ παρὰ χειρὸς κατὰ κριθῆναι
λελείφεται.

Λεοντίω ἐπισκόπῳ. ρηθ.

Μηδὲν ἐμποδῶν τῶ τῶ κυρίῃ εὐαγ-
γελίῳ γινέσθω, μηδὲ ἀεισασμός τῆ
πνευματικῆ ἀκολουθείτω διδασκαλία,
μηδὲ ἰόρυβος τῆ ἐπωφελῆ διαλέξει
μεσιτενέτω. ἔτε γὰρ χειρὸς ζητού-
μηνος ὑπὸ τῆς μητέρος καὶ τῆς ἀδελ-
φῶν αὐτῆς τιὸ κλήσιν παροσθητό,
ἡκίμα

ἡλικία δοξμάτων ἀπὴρξαστο, καὶ σωτη-
ρίαν τοῖς ἀκρατοῖς κατεργάζετο,
δεικνύς ὡς καὶ τῶν σαρκικῶν ἐνομιλῶν
πνευματικὰ προσημίτερα. οὕτω καὶ
οἱ αὐτὲ μαθηταὶ τῶν τεραπεύων
παρητήσαντο πλὴν ὅτι σκεψάν ἀναγ-
χεῖαν οὐσαν ἀπὸ τῶν πάντας.

Ταρασία Ἰσαύρω. ρξ.

ὁρίωνται.

Κρείττονά σε πάντες τῶ γένους, καὶ
τῆς πατρίδος σε λέγουσι, καὶ χριστὸν
τοῖς ἡθεσιν ἀπαγγέλλουσι, πλὴν τῶν ὁ-
ρῶν τραχύτητα μὴ κρατήσαντα, ἀλ-
λά τὸν Θεὸν καὶ τὴν παρτομάρτυρος,
καὶ τὸ σπῆρον ἀγαπήσαντα. καὶ
μακάριος εἶ πτωχῶν Σικελίας. τῶ-
το γὰρ τῶν πτωχῶν ἐπαύειν τὸν καὶ εὐ-
χριστὸν μεῖναι ἀπὸ τῶν ἐπειδὴ οὐδὲν
κατεργάσατο ἐχρόνῳ, ἀλλ' ὡς ἀνέμοιοι
ταῖς κούφαις βοῶσι ριπίζομεθα.

Θωμά κόμμη. ρξα.

Καὶ γράφεις λαμπρῶς, καὶ πᾶσι
πᾶσι ἀδελφοῖς. καὶ μένοιο φαίδρως ὁ τοῖς
πᾶσι χριστῶς.

Ἰερακί λαμπροτάτω. ρξβ.

Οὐκ ἀρκεῖ ἡ βρωσις καὶ πόσις καὶ
πρῶμνη Ἰωάννης πρὸς πέρας ἀσκήσεως,
τοῖς ταῦτα ζητῶσιν, ὡ ἀριστε. ἀλλὰ
χρεία καὶ τῆς γνώμης Ἰωάννου πρὸς
πλὴν τελείωσιν. εἰσοῖν ἡμῶν ἐσπαινεῖς
πλὴν λιτότητα, κατόργωσον ἡμῖν
πλὴν πρῶμνη, ἡτὸρ πᾶσαν ἐκκλίνας
ἀπὸ πρῶμνη.

Κύρω. ρξγ.

Σοφιστεύεις ὄντως, καὶ γράφεις καὶ κέλ-
λη πλάτεις ὀνομάτων. καὶ δὲ καὶ ἄ-
φορμὰς παρέχειν ἐν αὐτοῖς ὠφελείας
πρῶμνη. τὸ γὰρ καλῶς λέγειν
κυμβάλῳ παρῶντες. τὸ δὲ χριστῶς

tur, atque auditorum Saluti operā dabat:
hinc nimirum illud ostendens, spiritualia
negotia carnalibus antiquiora esse debe-
re. Atque ad hunc modum ipsius quoque
discipuli mensurarum inspectionem atque
curam, quamvis alioqui propter pauperes
necessariam, repudiarunt.

Spiritua-
lia nega-
tia carna-
libus po-
tiora esse
debent.
Act. 6.

Tarasio Isuuro. 160.

Præstantiorem te esse, quàm aut ge-
nus tuum, aut patria ferat, omnes aiunt,
ac morum probitate pollere narrant, vt
qui non spectantium asperitatem te-
nueris, verùm primæ martyris Theclæ,
& mores, & templum amaueris. Ac te bea-
tum, vt potè ex animo paupertatem co-
lentem. Nam hæc piorum laus est. Atque
vt in instituta vitæ ratione constanter ma-
neas, opto. Quandoquidem nihil admo-
dum stabile habemus: verùm leuibus cla-
moribus, non secus ac ventis, huc atque
illuc iactamur.

Theclæ
templum
nobile a-
pud Se-
lenciam.

Thoma Comiti. 161.

Et luculentè scribis, & copiosè mittis.
Velim igitur in animi lætitia & alacritate
perstes, cùm omnibus tam benignum &
commodum te præbeas.

Hieraci Clarissimo. 162.

Ad numeros omnes religiosæ vitæ ab-
soluendos, Ioannis cibus ac potus & cubi-
le minimè sufficit: verùm ad perfectionem
adipiscendam Ioannis quoque animus re-
quiritur. Quocirca si frugalitatem nostrā
ac vitæ tenuitatem laudas, lenitatem cō-
sequi stude, quæ improbitatem omnem
vitat.

Matth. 3.
Ad mo-
nasticam
vitam
quid re-
quiratur.

Cyro. 163.

Sophistam profectò, etiam scribens,
agis, atque vocabulorum elegantiam fin-
gis. Atqui in ipsis utilitatis quoque rerum
materiā præbere oportet. Etenim pulchrè
loqui, cymbalo simile est: at probe agere,

1. Cor. 13.
Parum est
pulchrè
loqui, an-